

Костянтин ЧАПЛИНСЬКИЙ[©]
доктор юридичних наук, професор
(Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ, м. Дніпро, Україна)

КООРДИНАЦІЯ ВЗАЄМОДІЇ СЛІДЧИХ ТА ОПЕРАТИВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВOPOPУШЕНЬ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ

Висвітлено актуальні питання координації взаємодії органів і підрозділів Національної поліції під час розслідування кримінальних правопорушень та документування військових злочинів. Визначено сутність та основні форми взаємодії під час досудового розслідування. Наголошено, що діяльність працівників правоохоронних органів повинна мати конкретну структуру, яка буде варіюватись залежно від конкретних обставин, наявних під час розслідування певних кримінальних правопорушень. Зважаючи на це, будь-яка алгоритмізація процесу кримінального провадження за певною категорією протиправних дій повинна бути головним завданням вчених. Однак алгоритмізація дій неможлива без визначення певних ситуацій, які можуть виникати на початковому або подальшому етапах розслідування. Доведено, що якісна взаємодія слідчих і оперативних підрозділів поліції забезпечує найбільш ефективне розкриття та розслідування кримінальних правопорушень. Системна й узгоджена діяльність працівників різних підрозділів дозволяє проводити окремі слідчі (розшукові) дії і НСРД швидко та раціонально, отримувати достатній об'єм доказової (орієнтувочної) інформації.

Ключові слова: взаємодія, кримінальні правопорушення, тяжкі злочини, організація, планування, слідчі (розшукові) дії, тактика, тактичний прийом, типова слідча ситуація.

Постановка проблеми. В умовах військової агресії з боку росії Україна вживає вичерпних заходів щодо пришвидшення процесів інтегрування до Європейського співтовариства та вступу до НАТО. За таких умов керівництво держави наголошує на активізації започаткованих реформ, особливо в соціально-економічній та політичній сфері, враховуючи умови сьогодення. Особливе місце у цій діяльності приділяється реформуванню правоохоронної сфери, запобіганню колабораціонізму, протидії корупції та організованій (транснаціональній) злочинності.

Під час збройної агресії з боку рф дедалі збільшується кількість бойових дій, особливо в східних і південних регіонах нашої держави. Проте Збройні Сили України продовжують дедалі деокуповувати захоплені росією території та здійснювати в цих регіонах стабілізаційні заходи. Зважаючи на це, на сьогодні криміногенна ситуація в державі продовжує ускладнюватись. Спостерігається суттєва зміна структури й характеру злочинності, загальний рівень якої має тенденцію до зростання. На жаль, і далі фіксується збільшення кількості насильницьких протиправних дій, особливо тяжких і особливо тяжких злочинів. Динамічні зміни в характері насильницьких злочинів й умовах боротьби з ними на сьогодні наочно демонструють необхідність створення сучасної дієвої методики організації розкриття та розслідування кримінальних правопорушень, особливо військових злочинів. Швидке розкриття й розслідування тяжких і особливо тяжких злочинів прямо залежить від належної взаємодії оперативних і слідчих підрозділів Національної поліції України в кримінальних провадженнях. Це дозволяє якісно спланувати проведення першочергових слідчих (розшукових) і процесуальних дій, НСРД та оперативно-розшукових заходів, вжити вичерпних заходів щодо документування військових злочинів. Зважаючи на це, розробка практичних рекомендацій щодо взаємодії слідчих і працівників оперативних підрозділів Національної поліції є, безумовно, одним із пріоритетних напрямків для досягнення мети кримінального провадження, особливо в умовах воєнного стану.

Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми. Проблемні питання організації взаємодії слідчих і оперативних підрозділів Національної поліції під час розслідування кримінальних правопорушень досить ґрунтовно окреслено в наукових розробках низки вчених, зокрема: Ю. Аленіна, К. Антонова, В. Бахіна, А. Волобуєва, В. Коновалової, В. Кузьмічова, Є. Лук'янчикова, В. Лукашевича, С. Обшалова, М. Погорецького, М. Салтєвського, Р. Степанюка, О. Татарова, Ю. Черноус, В. Шепітька та ін. Утім, враховуючи, що дедалі спостерігається посилення протидії як на стадії досудового розслідування, так і судового розгляду кримінальних проваджень, а також збільшення тиску на працівників правоохоронних органів з боку кримінальних угруповань з метою затягування досудового розслідування або закриття кримінальних проваджень, що спостерігається в низці резонансних справ, виникає необхідність вирішення окремих проблемних питань взаємодії оперативних і слідчих підрозділів Національної поліції при розслідуванні тяжких та особливо тяжких злочинів (військових злочинів).

Метою статті є висвітлення актуальних питань організації взаємодії слідчих і оперативних підрозділів Національної поліції України під час розслідування кримінальних правопорушень в умовах воєнного стану з урахуванням сучасних потреб слідчої практики та надання дієвих практичних рекомендацій щодо найбільш ефективної організації такої діяльності.

Виклад основного матеріалу. Запобігання злочинним проявам, вчасне подолання протидії розслідуванню та якісна профілактична діяльність не можлива без сучасної системи криміналістичного забезпечення. Створення ґрунтовної дієвої системи криміналістичного забезпечення розслідування тяжких і особливо тяжких злочинів потребує обов'язкового узагальнення матеріалів оперативної і судово-слідчої практики, вивчення архівних кримінальних справ та матеріалів кримінальних проваджень. Це дозволить розробити найбільш ефективні способи і методи планування й організації розслідування, які є невід'ємними складовими елементами будь-якого кримінального провадження.

Більшість учених взаємодію визначають як одну із форм організації розслідування кримінальних правопорушень, що полягає в заснованому на Законі співробітництва слідчого з працівниками слідчих підрозділів, що відбувається за єдиним планом, часом та місцем, з метою повного й швидкого розкриття та розслідування кримінальних правопорушень, встановлення об'єктивної істини у кримінальному провадженні, притягнення до кримінальної відповідальності всіх причетних до злочинної діяльності [1, с. 123–124].

Треба зазначити, що ефективність будь-якої діяльності залежить від якості виконання відповідних заходів. Розслідування тяжких і особливо тяжких злочинів не є винятком, адже під час цього процесу можуть бути залучені як співробітники підрозділів правоохоронних органів України, так і працівники державних, приватних і громадських підприємств, установ та організацій. Своєчасна й узгоджена взаємодія наведених структур дає змогу працівникам слідчих підрозділів максимально швидко й ефективно здійснювати кримінальне провадження.

Особливо така узгоджена діяльність набуває значення під час документування військових злочинів. Так під час організації діяльності органів і підрозділів Національної поліції на деокупованих територіях взаємодія здійснюється за такими напрямками:

а) організація евакуації населення з районів, які піддаються постійним обстрілам з боку рф. Зокрема, станом на 01.12.2022 близько 4,2 тис. осіб на Донеччині відмовилися від евакуації (переважно особи похилого віку);

б) здійснення «подворового» або «поквартирного» обходу працівниками поліції з метою опитування про:

– прикмети військовослужбовців рф (належність до певного військового підрозділу; кількість техніки, яка зайшла до населеного пункту, та зброї тощо);

– характер насильницьких дій, які вчинювали військовослужбовці рф (вбивства, зґвалтування, побиття). Спостерігається велика латентність злочинів, оскільки потерпілі нерідко відмовляються подавати заяви, особливо жінки та діти. Зважаючи на це, створюються робочі групи із залученням відповідних психологів тощо.

Особливого значення набувають питання встановлення військовослужбовців рф, які приховуються в населеному пункті або за його межами.

У межах взаємодії слідчих та оперативних підрозділів вживаються вичерпні заходи щодо встановлення осіб військовослужбовців РФ за фотознімками або відеозображенням. Так на сьогодні офіційно встановлено 18 осіб, які відправляли поштою з м. Буча викрадене майно.

У правоохоронній практиці взаємодія слідчого і працівників оперативних підрозділів Національної поліції реалізується в різних формах. Так взаємодія має кримінально-процесуальні та організаційні риси, і якщо в окремих випадках можуть проводитися сумісні узгоджені дії за участю працівників оперативних підрозділів у проведенні першочергових слідчих (розшукових) дій, і це буде спільною діяльністю слідчого й оперативного працівника, то участь слідчого у проведенні оперативних заходів виключена. Таку думку висловлювали і В. Колесник, і М. Єфімов та ін.

До основних підстав взаємодії оперативних і слідчих підрозділів можна віднести такі:

- однакова юридична сила процесуальних актів слідчого та працівників оперативних підрозділів Національної поліції;
- спільність мети й завдань оперативних працівників і слідчого, адже при об'єднанні зусиль органи досудового розслідування й оперативні підрозділи зможуть ефективно виконати свої завдання;
- необхідність використання можливостей оперативного підрозділу та слідчого. Слідчий, відповідно до ст. 40 КПК України, може проводити слідчі (розшукові) та негласні слідчі (розшукові) дії, а оперативний підрозділ, відповідно до ст. 41 КПК України, – здійснювати негласні слідчі (розшукові) дії в кримінальному провадженні виключно за письмовим дорученням слідчого, прокурора.

Під формами взаємодії треба розуміти організаційні прийоми та методи, способи й порядок зв'язків між ними, засновані на кримінальному процесуальному законі і відомчих нормативно-правових актах правоохоронних органів, а також передовому досвіду оперативно-слідчої та судової практики, спрямовані на забезпечення узгодженої їхньої діяльності та правильне поєднання властивих кожному з цих органів методів і засобів діяльності [2, с. 267].

Підсумовуючи, можна виокремити серед основних форм взаємодії дві групи: організаційні та процесуальні.

Серед процесуальних форм взаємодії слідчих і оперативних підрозділів, відповідно до КПК України, можна виділити такі:

- доручення та вказівки слідчого щодо проведення негласних слідчих (розшукових) дій (ст. 40, 246 КПК України);
- надання допомоги слідчому під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій (ст. 40 КПК України);
- фіксація та надання слідчому (прокурору) результатів проведення негласних слідчих (розшукових) дій (ст. 252 КПК України).

Цілком можна погодитися з В. Шепітько, який до процесуальних форм взаємодії відносить такі питання:

- проведення оперативно-розшукових заходів у кримінальному провадженні, у якій не встановлено особу, яка здійснила кримінальне правопорушення після передачі цих матеріалів справи слідчому;
- проведення слідчим слідчих (розшукових) та процесуальних дій одночасно зі здійсненням органом дізнання узгоджених оперативно-розшукових заходів;
- виконання доручень слідчого щодо проведення певних розшукових дій (заходів);
- передача слідчому матеріалів про виявлені шляхом оперативно-розшукових заходів ознаки кримінального правопорушення для вирішення питання щодо початку кримінального провадження;
- здійснення заходів із встановлення особи, яка підлягає притягненню як обвинувачений, після припинення досудового розслідування;
- отримання інформації та документів про операції, рахунки, внески, внутрішні та зовнішні економічні угоди фізичних і юридичних осіб [3, с. 311].

На підставі узагальнення матеріалів кримінальних проваджень і даних опитування працівників оперативних і слідчих підрозділів Національної поліції України можна виокремити серед процесуальних форм їх взаємодії під час розслідування тяжких і особливо тяжких злочинів такі:

– виконання доручень слідчого щодо проведення окремих слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій;

– виконання оперативним підрозділом доручень слідчого щодо перевірки оперативно-розшуковим шляхом відомостей, які мають значення для встановлення наявності чи відсутності підстав для внесення відомостей до ЄРДР за оперативними матеріалами;

– надання слідчому матеріалів, зібраних під час проведення оперативно-розшукової діяльності, для вирішення питання щодо внесення відомостей до ЄРДР;

– проведення разом із невідкладними слідчими (розшуковими) діями необхідних оперативно-розшукових заходів;

– проведення оперативно-розшукових заходів за дорученням слідчого щодо встановлення місця перебування особи, яка ухиляється від слідства і суду та притягнення до кримінальної відповідальності;

– сприяння слідчому під час проведення окремих слідчих (розшукових) дій.

Під час взаємодії слідчого з оперативним працівником у процесуальній формі в разі розслідування кримінальних правопорушень важливе значення має наявність контакту між цими працівниками, що дозволяє ґрунтовно вивчити наявні оперативні матеріали та спільно розробити план їх реалізації. Така форма взаємодії дозволяє вчасно запобігати тактичним помилкам і прорахункам, виокремлювати найбільш перспективні напрями подальшої роботи.

Процесуальні форми взаємодії є тим видом кримінально-процесуальних правовідносин, які регламентовані чинним законодавством, тобто закріплені в нормах права.

Важливе місце в розслідуванні кримінальних правопорушень мають і застосування організаційних форм взаємодії працівників правоохоронних органів.

Відповідно до ч. 2 ст. 41 КПК України, під час виконання доручень слідчого, прокурора співробітник оперативного підрозділу користується повноваженнями слідчого. Співробітники оперативних підрозділів, крім підрозділу детективів, підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України, не мають права здійснювати процесуальні дії у кримінальному провадженні за власною ініціативою або звертатися з клопотаннями до слідчого судді чи прокурора, тобто, на думку О. Яковлева, відповідно до вищевказаного, під час роботи слідчого та оперативного працівника необхідна не лише спільна, узгоджена діяльність під час розслідування кримінальних проваджень, що спрямована на використання методів і засобів, властивих цим суб'єктам, при чіткому розподілі повноважень між ними, а й конкретика щодо проведення слідчих (розшукових) дій для оперативного працівника [4, с. 220-221].

Розглядаючи організаційні форми взаємодії у кримінальних провадженнях, можна сказати, що в юридичній літературі вчені виокремлюють різноманітні види такої взаємодії.

Зокрема, на думку В. Пчолкіна, серед основних організаційних форм взаємодії під час розслідування кримінальних правопорушень можна виділити такі:

– спільне планування окремих слідчих (розшукових) дій і тактичних операцій, спрямованих на виявлення доказової (орієнтуючої) інформації;

– сумісна діяльність слідчих і оперативно-розшукових підрозділів на початковому і подальшому етапах досудового розслідування;

– погодження роботи слідчих і оперативних працівників під час планування вирішення окремих завдань у кримінальному провадженні;

– ознайомлення слідчого з оперативними матеріалами в межах, передбачених відомчими нормативними актами;

– утворення слідчо-оперативної групи за конкретним кримінальним провадженням та узгоджена діяльність у складі цих груп;

– взаємний обмін усною та письмовою інформацією оперативних працівників і слідчих з питань, що стосуються їхньої діяльності;

– спільне обговорення й оцінювання даних, одержаних внаслідок проведення оперативно-розшукових заходів щодо їх достатності для внесення відомостей до ЄРДР;

– спільні виїзди слідчого та оперативних працівників для проведення слідчих (розшукових) дій та окремих процесуальних дій [5, с. 117-118].

В. Коновалова виокремлює такі організаційні форми взаємодії у кримінальних

провадженнях:

- спільне планування розслідування кримінальних правопорушень загалом та початкового етапу розслідування зокрема;
- формування слідчо-оперативних груп для реалізації затвердженого плану;
- визначення та розподілення працівників оперативних і слідчих підрозділів, відповідно до завдань, плану для виконання окремих функцій;
- визначення учасників слідчо-оперативних груп для розслідування окремих епізодів злочинної діяльності та виконання інших завдань;
- спільне планування слідчих (розшукових) дій, НСРД та оперативно-розшукових заходів.

Отже, важливим елементом організаційної взаємодії у кримінальному провадженні є складання плану. Переважно у таких планах визначаються:

- обставини, що підлягають встановленню у кримінальному провадженні;
- перелік висунутих слідчих версій, які підлягають відпрацюванню (визначення послідовності їхньої перевірки);
- перелік слідчих (розшукових) дій та інших заходів (їхня послідовність), які необхідні для встановлення всіх обставин злочинної події;
- перелік обставин, які можуть бути встановленні лише за допомогою проведення оперативно-розшукових заходів;
- кінцеві й поміжні терміни виконання;
- відповідальні особи за кожним пунктом плану.

У науковій літературі більшість учених (М. Єфімов, С. Герасимчук, К. В. Бахчев та ін.) звертають свою увагу на необхідність складання плану під час визначення типових слідчих ситуації розслідування та відповідних напрямів дій слідчого і працівників оперативних підрозділів у кримінальному провадженні [6, с. 353–355; 7; 8, с. 133–138].

Нерідко розслідування окремих протиправних діянь потребує використання глибинних специфічних знань від суб'єктів розслідування. Зважаючи на інформатизацію суспільства, збільшується кількість злочинів, учинених у кіберпросторі.

З огляду на це, на думку Н. В. Павлової і А. Є. Фоменка, розслідування протиправних дій з фінансовими ресурсами у кіберпросторі вимагає застосування спеціальних знань від суб'єктів розслідування, які, на жаль, не можуть бути ними здобуті з різних причин (застарілість науково-практичної підготовки і техніки). Це значно ускладнює процес попередження і протидію незаконним діям та дозволяє їм існувати протягом тривалого періоду часу [9, с. 142].

Саме в цих кримінальних провадженнях важливе значення має взаємодія між різними підрозділами правоохоронних органів, що дозволяє ефективно застосовувати криміналістичні засоби, прийоми і методи протидії злочинним проявам, а також обрати правильну організацію й тактику проведення комплексу слідчих (розшукових) дій, НСРД, оперативно-розшукових заходів та інших організаційних заходів. На думку П. Д. Біленчука і Н. В. Павлової, поглиблена взаємодія допомагає ухвалити правильне рішення щодо кваліфікації злочину і відмежувати його від тих чи інших кримінально-караних діянь [10, с. 354; 11, с. 29].

Особливого значення взаємодія між органами і підрозділами Національної поліції набуває під час організації діяльності поліцейського на блокпостах. Чітка організація такої діяльності дозволяє своєчасно встановлювати і затримувати колоборантів, членів диверсійно-розвідувальних груп, які намагаються перетнути блокпост, а також ефективно протидіяти незаконному переміщенню вогнепальної зброї, боеприпасів і вибухових речовин і пристроїв.

Висновки. Підсумовуючи, зазначимо, що взаємодія відповідних органів і підрозділів Національної поліції під час розслідування кримінальних правопорушень (особливо під час документування військових злочинів) має важливе значення для підвищення їх ефективності та результативності.

Загалом взаємодія в досудовому розслідуванні може здійснюватися як у процесуальній формі (при сумісній роботі в конкретному кримінальному провадженні), так і в непроцесуальній формі (на рівні ділових відносин та контактів щодо узгодженого виконання завдань розкриття кримінального правопорушення). Як наслідок, усі розглянуті форми взаємодії повинні ґрунтуватися на: а) чіткому їх плануванні; б) професійній орієнтації щодо можливостей слідчих, працівників оперативних

підрозділів та експертної служби; в) на встановленні правильних службових взаємовідносин, підтриманні атмосфери довіри, згуртованості та взаємної допомоги.

Список використаних джерел

1. Антонюк О. В. Окремі аспекти взаємодії слідчих та оперативних підрозділів при розслідуванні хуліганства, вчиненого із застосуванням вогнепальної або холодної зброї чи іншого предмета, спеціально пристосованого або заздалегідь заготовленого для нанесення тілесних ушкоджень. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2016. № 6. С. 122–129.
2. Саїнчин О. С. Криміналістичні умови розкриття умисних вбивств. *Правова держава*. 2008. № 10. С. 267–273.
3. Глібко В. М., Дудніков А. Л., Журавель В. А. Криміналістика : підруч. для студ. юрид. ВНЗ ; за ред. В. Ю. Шепітька. Київ : Видавничий Дім «Ін Юре», 2001. 684 с.
4. Яковлев О. Взаємодія слідчого з оперативними підрозділами під час проведення слідчих (розшукових) дій. *Науковий часопис Національної академії прокуратури України*. 2017. № 1. С. 217–224.
5. Пчолкін В. Д., Ечкенко В. М. Поняття, сутність та завдання взаємодії оперативних підрозділів ОВС. *Вісник Луганської академії внутрішніх справ*. 2004. № 3. Ч. I. С. 109–121.
6. Єфімов М. М. Типові слідчі ситуації та відповідний їм напрям дій слідчого при розслідуванні хуліганства. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2011. № 1. С. 351–358.
7. Герасимчук С. С., Чаплинський К. О., Єфімов М. М. Криміналістичне забезпечення розслідування хуліганства, пов'язаного з опором представникові влади або громадськості, який виконує обов'язки з охорони громадського порядку : монограф. Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2020. 238 с.
8. Бахчев К. В. Типові слідчі ситуації при розслідуванні хуліганства, вчиненого неповнолітніми. *Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика)*. 2015. № 2. С. 133–138.
9. Pavlova Natalia, Reznik Oleg, Fomenko Andrii, Melnychenko Andrii, Prozorov Andrii. Features of the initial stage of investigating fraud with financial resources in cyberspace. *Amazonia Investiga*. 2021. Vol. 10. Is. 41. S. 141–150.
10. Біленчук П. Д., Гель А. П., Семаков Г. С. Криміналістична тактика і методика розслідування окремих видів злочинів : навч. посібник для студ. вищ. навч. закл. Київ : МАУП, 2007. 512 с.
11. Павлова Н. В. Розслідування шахрайства при укладанні цивільно-правових угод щодо відчуження житла : монограф. ; за заг. ред. канд. юрид. наук, проф. Є. І. Макаренка. Дніпропетровськ : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2008. 176 с.

Надійшла до редакції 02.12.2022

References

1. Antoniuk, O. V. (2016) Okremi aspekty vzaiemodii slidchykh ta operatyvnykh pidrozdiliv pry rozsliduvanni khulihanstva, vchynenoho iz zastosuvanniam vohnepalnoi abo kholodnoi zbroi chy inshoho predmeta, spetsialno prystosovanoho abo zazdalehid zahotovlenoho dlia nanesennia tilesnykh ushkodzen [Certain aspects of the interaction of investigative and operational units during the investigation of hooliganism committed with the use of firearms or cold weapons or other objects specially adapted or prepared in advance for causing bodily harm]. *Naukovyi visnyk publichnoho ta pryvatnoho prava*. № 6, pp. 122–129. [in Ukr.].
2. Sainchyn, O. S. (2008) Kryminalistychni umovy rozkryttia umysnykh vbyvstv [Forensic conditions for the disclosure of intentional murders]. *Pravova derzhava*. № 10, pp. 267–273. [in Ukr.].
3. Hlibko, V. M., Dudnikov, A. L., Zhuravel, V. A. (2001) Kryminalistyka [Criminalistics] : pidr. dlia stud. yuryd. VNZ / za red. V. Yu. Shepitka. Kyiv : Vydavnychi Dim «In Yure», 684 p. [in Ukr.].
4. Yakovliev, O. (2017) Vzaiemodiia slidchoho z operatyvnymy pidrozdilamy pid chas provedennia slidchykh (rozshukovykh) dii [Interaction of the investigator with operative units during investigative (search) actions]. *Naukovyi chasopys Natsionalnoi akademii prokuratury Ukrainy*. № 1, pp. 217–224. [in Ukr.].
5. Pcholkin, V. D., Echkenko, V. M. (2004) Poniattia, sutnist ta zavdannia vzaiemodii operatyvnykh pidrozdiliv OVS [The concept, essence and tasks of the interaction of the operational divisions of the Ukrainian Armed Forces]. *Visnyk Luhanskoi akademii vnutrishnikh sprav*. № 3. Part I, pp. 109–121. [in Ukr.].
6. Yefimov, M. M. (2011) Typovi slidchi sytuatsii ta vidpovidnyi yim napriam dii slidchoho pry rozsliduvanni khulihanstva [Typical investigative situations and the corresponding course of action of the investigator in the investigation of hooliganism]. *Naukovyi visnyk Dnipropetrovskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav*. № 1, pp. 351–358. [in Ukr.].
7. Herasymchuk, S. S., Chaplynskyi, K. O., Yefimov, M. M. (2020) Kryminalistychno zabezpechennia rozsliduvannia khulihanstva, poviazanoho z oporom predstavnykovi vlady abo

hromadskosti, yakyi vykonuie oboviazky z okhorony hromadskoho poriadku [Forensic support of the investigation of hooliganism related to resistance to a representative of the authorities or the public, who performs duties for the protection of public order] : monohraf. Dnipro : Dniprop. derzh. un-t vnutr. sprav, 238 p. [in Ukr.].

8. Bakhchev, K. V. (2015) Typovi slidchi situatsii pry rozsliduvanni khulihanstva, vchynenoho nepovnolitnimy [Typical investigative situations in the investigation of hooliganism committed by minors]. *Borotba z orhanizovanoi zlochynnistiu i koruptsiieiu (teoriia i praktyka)*. № 2, pp133–138. [in Ukr.].

9. Pavlova Natalia, Reznik Oleg, Fomenko Andrii, Melnychenko Andrii, Prozorov Andrii (2021). Features of the initial stage of investigating fraud with financial resources in cyberspace. *Amazonia Investiga*. Vol. 10. Is. 41, pp. 141–150.

10. Bilenchuk, P. D., Hel, A. P., Semakov, H. S. (2007) Kryminalistychna taktyka i metodyka rozsliduvannya okremykh vydiv zlochyniv [Forensic tactics and methods of investigating certain types of crimes] : navch. posib. dlia stud. vyshch. navch. zakl. Kyiv : MAUP, 512 p. [in Ukr.].

11. Pavlova, N. V. (2008) Rozsliduvannya shakhraistva pry ukladanni tsyvilno-pravovykh uhod shchodo vidchuzhennia zhytla [Investigation of fraud during the conclusion of civil law agreements regarding the alienation of housing] : monohraf. / za zah. red. kand. yuryd. nauk, prof. Ye. I. Makarenka. Dnipropetrovsk : Dniprop. derzh. un-t vnutr. sprav, 176 p. [in Ukr.].

ABSTRACT

Kostiantyn Chaplynskyi. Coordination of the interaction of investigative and operational units of the National Police of Ukraine during the investigation of criminal offenses under martial law. The scientific article is devoted to the coverage of some aspects of the interaction of operational and investigative units of the National Police of Ukraine during the investigation of criminal offenses. The concept, essence and forms of interaction during the pre-trial investigation are considered.

It is noted that the activities of law enforcement officers should have a specific structure, which will vary depending on the specific circumstances that occur in the investigation of certain criminal offenses. That is, the algorithmization of the criminal proceedings for a particular category of offenses should be the main task of forensic scientists. At the same time, it is necessary to understand that it is impossible to build an algorithm of actions without identifying certain situations that may arise during the investigation.

It is noted that the interaction of the National Police provides the most effective investigation of socially dangerous acts. After all, thanks to the joint activities of employees of different departments, information of any plan is obtained, as well as possible rapid and rational implementation of various procedural actions. The investigation of serious crimes requires employees to plan their actions quite clearly. Therefore, research and recommendations on the interaction of any units of the National Police is undoubtedly one of the most progressive areas of achieving the purpose of criminal proceedings and research in general. The author supports the position that cooperation is a form of organization of crime investigation, which consists mainly in law-based cooperation of the investigator with the body of inquiry, agreed on the goals, time and place, carried out in order to fully and quickly detect crimes, comprehensive and comprehensive. effective investigation of criminal proceedings and search for hiding criminals, stolen valuables and other objects relevant to the case.

Among the procedural forms of their interaction in the investigation of serious and especially serious crimes are: the implementation of the investigator's instructions to conduct investigative (investigative) actions and covert investigative (investigative) actions; execution by the operative unit of the investigator's instructions on verification by operative-investigative means of information that is important for establishing the presence or absence of grounds for entering information into the URPI on operative materials. Among the organizational forms in the investigation of serious crimes are the following: joint planning of the initial stage of the investigation; coordinated activities as part of the investigative task force; mutual exchange of information between the investigator and employees of operational units; joint use of forensic and operational-technical means.

Keywords: *interrogation, criminal offenses, serious crimes, organization, planning, investigative (search) actions, tactics, tactical reception, typical investigative situation.*